

Herdenkingswoord van de Voorzitter van de Eerste Kamer der Staten-Generaal, mr. G.J. de Graaf, bij de herdenking op 20 maart 2012 van de slachtoffers van de busramp in Zwitserland

Op de terugweg naar huis na een heerlijke skivakantie in het Zwitserse Saint Luc werd een bus met Belgische en Nederlandse schoolkinderen op dinsdag 13 maart jongstleden getroffen door een vreselijke ramp. Wat nagenieten moest zijn van een vrolijke schoolvakantie in de sneeuw, werd een inktzwart drama, een beklemmende omslag naar "La neige en deuil". Bij het verkeersongeval in de Sierretunnel nabij Sierre in het kanton Wallis vonden 28 mensen de dood: 22 kinderen, de twee chauffeurs en vier begeleiders van de scholen. 24 kinderen raakten gewond.

In de loop van de woensdag werd de omvang van de ramp duidelijk en de beelden die tot ons kwamen, leidden alom tot schrik en ontzetting. Juist de dood van zoveel jonge mensen, kinderen in de leeftijd van 11-12 jaar, raakte velen diep. Na uren van ondragelijke onzekerheid werd voor de ouders, broers en zusjes van zestien Belgische en zes Nederlandse kinderen duidelijk dat het ergst denkbare zich had voorgedaan.

Als Eerste Kamer staan wij stil bij het lot van de slachtoffers en het immense verdriet van de nabestaanden. Onze gedachten gaan uit naar de ouders en medegezinsleden van de kinderen,

en de nabestaanden van de overige slachtoffers. Wij denken aan de leerlingen en leerkrachten van de basisscholen die in diepe rouw zijn gedompeld: 't Stekske in Lommel-Kolonie bij Lommel en de St. Lambertusschool in de Leuvense deelgemeente Heverlee. De wijze waarop deze scholen het verdriet delen en steun verlenen aan diep geschokte medeleerlingen, verdient ons grootste respect.

Ook degenen die onmiddellijk hulp hebben geboden en degenen die nu zorg en bijstand verlenen, verdienen onze grote dank en waardering.

België en Nederland zijn één in het medeleven met de nabestaanden van de slachtoffers en de gewonden.

Tijdens de jaarlijkse conferentie van de Associatie van Europese Senaten, afgelopen vrijdag in Parijs, heb ik namens u allen mijn oprechte deelneming betuigd aan de Vicevoorzitter van de Belgische Senaat, Danny Pieters.

Veel collega's van andere Senaten hebben blijk gegeven van hun gevoelens van medeleven en betrokkenheid bij de ramp die families in onze beide landen getroffen heeft.

Wij treuren om alle doden, om zoveel levens in de knop gebroken. Namens de Eerste Kamer spreek ik de hoop uit dat ieder die door dit vreselijk ongeluk zo abrupt een dierbare heeft verloren, de kracht mag vinden om het grote verdriet een plaats te geven naast alle goede herinneringen.